

N:o 129.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 3 juni 1901.
— — — — Andra Kammaren den 3 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående bevilning af fast egendom samt af inkomst.

(Sammansatta bevilnings- och särskilda utskottets (n:o 1) betänkande (n:o 1).)

Till Konungen.

I nu gällande förordning angående bevilning af fast egendom samt af inkomst hafva vid innevarande riksdag icke andra förändringar vidtagits än de, som i Riksdagens till Eders Kongl. Maj:t aflåtna skrifvelser, n:o 23, den 27 sistlidne februari, rörande till efterrättelse från och med den 20 innevarande juni kungjorda ändringar af 1 och 7 §§, samt n:o 77, den 13 nästlidne maj, rörande ändring af 8 §, blifvit anmälda; och har Riksdagen, som — utöfver den bevilning af fast egendom samt af inkomst till belopp af 3,000,000 kronor, som 1900 års Riksdag för år 1901 åtagit sig till uppförande i riksstaten för sistnämnda år — åtagit sig ytterligare bevilning af fast egendom samt af inkomst till belopp af 3,500,000 kronor för år 1901 till uppförande i riksstaten för år 1902, stadfäst berörda förordning med ofvan omförmälda ändringar att lända till efterrättelse, till dess annorlunda af Riksdagen förordnas, hvilket Riksdagen härmed får för Eders Kongl. Maj:t anmäla, med an-

hållan, att Eders Kongl. Maj:t täcktes låta utfärda allmän kungörelse derom.

I proposition, n:o 34, af den 14 januari 1901 har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att såsom bidrag till fyllande af statsverkets behof för år 1902 bevilja en särskild tilläggsbevillning af 6,300,000 kronor att, utan sammanblandning med bevillningen af fast egendom samt af inkomst, på grund af 1901 års bevillningstaxering utgå med en krona för bevillningskrona å bevillningen af fast egendom samt af inkomst, dock så, att de, hvilka för inkomst äro taxerade till belopp, för hvilka jemlikt § 11 mom. 1 i gällande bevillningsförordning lindring i bevillningen eger rum, skulle, då inkomsten icke uppginge till 1,200 kronor, från tilläggsbevillningens utgörande vara befriade och, då inkomsten uppginge till 1,200 kronor, men icke till 1,800 kronor, erlægga tilläggsbevillning med endast 50 öre för bevillningskrona; och borde denna tilläggsbevillning på enahanda sätt som bevillningen af fast egendom samt af inkomst af vederbörande vid de under år 1902 infallande uppördsstämmer uppbäras samt i behörig ordning redovisas.

I anledning af denna Eders Kongl. Maj:ts proposition hafva inom Riksdagen väckts motioner med förslag, bland annat, att vid tilläggsbevillningens utgörande måtte dels tillämpas den progressiva skatteprincipen, dels ock skattelättnaderna göras mera omfattande, än Eders Kongl. Maj:t föreslagit. Ehuru Riksdagen icke funnit sig kunna biträda dessa förslag, har likväl Riksdagen, då samma förslag delvis gå i den rigtning, som Riksdagen i sina innevarande år till Eders Kongl. Maj:t aflåtna skrifvelser angående framläggande för Riksdagen af förslag till förordning om en särskild såsom bevillning till staten utgående, men från allmänna bevillningen fristående direkt skatt, äfvensom rörande obligatorisk sjelfdeklaration afsett, och en reform af skattelagstiftningen icke längre lärer kunna undanskjutas, velat i detta sammanhang betona, att en dylik reform för att kunna tillfredsställande genomföras oafvisligen fordrar en förberedande utredning rörande inkomsters och förmögenheters fördelning bland rikets inbyggare. Då det i hvarje fall vore synnerligen önskvärdt, att en dylik utredning, hvilken utan svårighet torde kunna åstadkommas före nästkommande riksdag, förelåge tillgänglig vid behandlingen af de författningsförslag, som i anledning af sistberörda skrifvelser lära vara att till nämnda riksdag förvänta, har Riksdagen ansett lämpligt att framhålla vigten af en dylik utrednings åvägbringande.

Med bifall till Eders Kongl. Maj:ts oförmälda proposition har

Riksdagen beslutit att såsom bidrag till fyllande af statsverkets behof för år 1902 bevilja en särskild tilläggsbevillning af 6,300,000 kronor att utgå på sätt bilagda, af Riksdagen beslutade förordning utvisar.

Med öfverlemnande af sistnämnda förordning får Riksdagen härmed anhålla, det täcktes Eders Kongl. Maj:t låta densamma till allmän efterlefnad kungöra.

Stockholm den 3 juni 1901.

Med undersätlig vördnad.

Förordning

angående utgörande af en särskild tilläggsbevillning för år 1901.

Svenska folkets vid lagtima riksmöte i Stockholm nu församlade ombud göre veterligt, att Riksdagen såsom bidrag till fyllande af statsverkets behof för år 1902 beviljat en särskild tilläggsbevillning af 6,300,000 kronor att, utan sammanblandning med bevillningen af fast egendom samt af inkomst, på grund af 1901 års bevillningstaxering utgå med en krona för bevillningskrona å bevillningen af fast egendom samt af inkomst, dock så, att de, hvilka för inkomst äro taxerade till belopp, för hvilka jemlikt § 11 mom. 1 i gällande bevillningsförordning lindring i bevillningen eger rum, skola, då inkomsten icke uppgår till 1,200 kronor, från tilläggsbevillningens utgörande vara befriade och, då inkomsten uppgår till 1,200 kronor, men icke till 1,800 kronor, erlægga tilläggsbevillning med endast 50 öre för bevillningskrona; börande denna tilläggsbevillning på enahanda sätt som bevillningen af fast egendom samt af inkomst af vederbörande vid de under år 1902 infallande upp-
bördsstämmor uppbäras samt i behörig ordning redovisas.
